RÅDETS DIREKTIV 2003/96/EG
av den 27 oktober 2003
om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Tillämpningsområdet för direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor ([1]) och direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ([2]) är begränsat till mineraloljor.

(2) Avsaknaden av gemenskapsbestämmelser om minimiskattesatser för elektricitet och andra energiprodukter än mineraloljor kan inverka negativt på den inre marknadens funktion.

(3) För att den inre marknaden skall fungera väl och för att målen i andra delar av gemenskapens politik skall uppnås krävs det att minimiskattenivåer fastställs på gemenskapsnivå för de flesta energiprodukter, inklusive elektricitet, naturgas och kol.

(4) Stora skillnader mellan medlemsstaternas energiskattenivåer skulle kunna visa sig motverka en väl fungerande inre marknad.

(5) Fastställandet av lämpliga minimiskattenivåer för gemenskapen kan göra det möjligt att minska nuvarande skillnader i de nationella skattenivåerna.

(6) Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens övriga politik.

(7) I egenskap av part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar har gemenskapen ratificerat Kyotoprotokollet. Beskattningen av energiprodukter, och, när detta är tillämpligt, elektricitet, är ett av de instrument som är tillgängliga för att målen för Kyotoprotokollet skall kunna uppnås.

(8) Rådet behöver med jämna mellanrum granska skattebefrielserna, skattenedsättningarna och minimiskattenivåerna i samband med beskattningen samtidigt som hänsyn tas till en väl fungerande inre marknad, minimiskattenivåernas realvärde, den internationella konkurrenskraften för gemenskapens företag och de bredare målsättningarna i fördraget.

(9) Medlemsstaterna bör ges den flexibilitet som är nödvändig för att en politik anpassad till deras nationella förhållanden skall kunna utformas och genomföras.

(10) Medlemsstaterna önskar införa eller bibehålla olika typer av skatter på energiprodukter och elektricitet. Med hänsyn till detta bör medlemsstaterna tillåtas att iaktta gemenskapens minimiskattenivåer genom att inbegripa de sammanlagda skatter som tas ut i fråga om samtliga indirekta skatter enligt eget val (med undantag av mervärdesskatt).

(11) Det är medlemsstaternas angelägenhet att besluta om skattesystem som inrättas i samband med genomförandet av denna gemenskapsram för beskattning av energiprodukter och elektricitet. Medlemsstaterna kan i detta avseende besluta att inte öka den samlade skattebördan om de anser att genomförandet av en sådan princip om skatteneutralitet skulle kunna bidra till omstrukturering och modernisering av deras skattesystem genom att uppmuntra beteenden som främjar ett bättre miljöskydd och ökad användning av arbetskraft.

(12) Priserna på energiprodukter är avgörande faktorer i gemenskapens energi-, transport- och miljöpolitik.

(13) Beskattningen bestämmer delvis priset på energiprodukter och elektricitet.

(14) Minimiskattenivåerna bör avspegla konkurrensläget för olika energiprodukter och elektricitet. Därför bör i detta sammanhang minimiskattesatserna så långt möjligt beräknas på grundval av produkternas energiinnehåll. Denna metod bör dock inte tillämpas på motorbränslen.

([1]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EGT L 365, 31.12.1994, s. 46).
([2]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 94/74/EG.

(15) Möjligheten att tillämpa differentierade nationella skattesatser för en och samma produkt bör tillåtas under vissa omständigheter eller på fasta villkor, under förutsättning att gemenskapens minimiskattenivåer och reglerna för den inre marknaden och konkurrensreglerna följs.

(16) Eftersom handeln med värme är mycket begränsad inom gemenskapen, bör outputbeskattning av värme inte heller i fortsättningen omfattas av denna gemenskapsram.

(17) Det är nödvändigt att fastställa olika minimiskattenivåer inom gemenskapen efter användningsområdena för energiprodukter och elektricitet.

(18) Energiprodukter som används som motorbränsle för vissa industriella och kommersiella ändamål och sådana som används som bränsle för uppvärmning beskattas normalt lägre än energiprodukter som används som drivmedel.

(19) Beskattningen av det dieselbränsle som används av transportföretag, i synnerhet företag med verksamhet inom gemenskapen, kräver möjlighet till särbehandling, inklusive åtgärder för att möjliggöra införandet av ett system med vägavgifter för att begränsa den snedvridning av konkurrensen som operatörerna skulle kunna ställas inför.

(20) Medlemsstaterna kan behöva differentiera mellan diesel för yrkesmässig användning och diesel för icke-yrkesmässig användning. De kan använda denna möjlighet för att minska gapet mellan beskattningen av dieselbrännolja som används som drivmedel för icke-yrkesmässig användning och beskattningen av bensin.

(21) Yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet får behandlas olika i skattehänseende.

(22) Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas likvärdigt.

(23) De befintliga internationella förpliktelserna och bibehållandet av gemenskapsföretagens konkurrenskraft gör att skattebefrielser av energiprodukter som levereras för annan luft- och sjöfart än för privata nöjesändamål bör bibehållas, samtidigt som det bör vara möjligt för medlemsstaterna att begränsa skattebefrielserna.

(24) Medlemsstaterna bör få tillstånd att tillämpa vissa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar där detta inte motverkar en väl fungerande inre marknad och inte ger upphov till snedvridning av konkurrensen.

(25) I synnerhet bör kraftvärmeproduktion och, för att främja användningen av alternativa energikällor, förnybar energi kunna komma ifråga för förmånligare behandling.

(26) Det är önskvärt att upprätta en gemenskapsram för att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa befrielse från eller nedsättning av punktskatter för att främja biobränslen och därmed bidra till att den inre marknaden fungerar bättre och ge medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna en tillräcklig hög rättssäkerhet. Snedvridningen av konkurrensen bör begränsas och incitamentet för producenter och distributörer av biobränslen att sänka baskostnaderna bör bibehållas, bland annat genom att medlemsstaterna gör anpassningar för att ta hänsyn till förändringar i priserna på råvaror.

(27) Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor [1] och i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker [2] om den produkt som är avsedd för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller som tillsats till motorbränsle utgörs av etanol enligt definitionen i direktiv 92/83/EEG.

(28) Vissa skattebefrielser eller skattenedsättningar kan visa sig nödvändiga i synnerhet på grund av att det saknas en starkare harmonisering på gemenskapsnivå, på grund av risker för försämrad internationell konkurrenskraft eller på grund av sociala eller miljömässiga hänsyn.

(29) Företag som ingår överenskommelser för att väsentligt öka miljöskyddet och energieffektiviteten förtjänar uppmärksamhet. Bland sådana företag är det de energiintensiva som bör komma i fråga för särbehandling.

(30) Övergångsperioder och arrangemang kan behövas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att på ett smidigt sätt anpassa sig till de nya skattenivåerna och på så sätt begränsa eventuella negativa sidoeffekter.

(31) Det är nödvändigt att sörja för ett förfarande som tillåter medlemsstaterna att under en fastställd period införa andra skattebefrielser eller skattenedsättningar. Sådana skattebefrielser eller skattenedsättningar bör ses över regelbundet.

[1] EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).
[2] EGT L 316, 31.10.1992, s. 21.

(32) Det är lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna till kommissionen anmäler vissa nationella åtgärder. En sådan anmälan befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att anmäla vissa nationella åtgärder enligt artikel 88.3 i fördraget. Detta direktiv föregriper inte utgången av eventuella förfaranden för statligt stöd som kan inledas enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget.

(33) Tillämpningsområdet för direktiv 92/12/EEG bör vid behov utökas till att gälla de varor och indirekta skatter som omfattas av detta direktiv.

(34) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. [1]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Energiprodukter och elektricitet skall beskattas i medlemsstaterna i överensstämmelse med detta direktiv.

Artikel 2

1. I detta direktiv skall termen *energiprodukter* tillämpas på

a) produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

b) produkter enligt KN-nummer 2701, 2702 samt 2704–2715,

c) produkter enligt KN-nummer 2901 och 2902,

d) produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle,

e) produkter enligt KN-nummer 3403,

f) produkter enligt KN-nummer 3811,

g) produkter enligt KN-nummer 3817,

h) produkter enligt KN-nummer 3824 90 99, när de är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

2. Detta direktiv skall även tillämpas på:

Elektricitet enligt KN-nummer 2716.

3. När de är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning skall andra energiprodukter än de för vilka en skattenivå fastställs i detta direktiv beskattas i enlighet med användningen, i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

Förutom de skattepliktiga produkter som anges i punkt 1, skall produkter som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller som tillsats eller som medel för att öka volymen i motorbränslen, beskattas i nivå med likvärdigt motorbränsle.

Förutom de skattepliktiga produkterna enligt punkt 1 skall alla andra kolväten utom torv som är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmningsändamål, beskattas i nivå med likvärdiga energiprodukter.

4. Detta direktiv skall inte tillämpas på

a) outputbeskattning av värme och beskattning av produkter som omfattas av KN-nummer 4401 och 4402,

b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:

— Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning.

— Dubbel användning av energiprodukter.

En energiprodukt har dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning.

— Elektricitet som i huvudsak används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer.

— Elektricitet när den utgör mer än 50 % av en produkts kostnad. Med *en produkts kostnad* avses summan av totala inköp av varor och tjänster, plus personalkostnader, plus kapitalförslitning, på företagsnivå, enligt definitionen i artikel 11. Denna kostnad beräknas som ett genomsnitt per enhet. Med *kostnaden för elektricitet* avses elektricitetens faktiska inköpsvärde eller produktionskostnaden för egenproducerad elektricitet.

— Mineralogiska processer.

Med *mineralogiska processer* avses processer klassificerade enligt NACE-kod DI 26 "Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter" i rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistik näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen. [2]

Artikel 20 skall dock tillämpas på dessa energiprodukter.

5. Hänvisningar till nummer i den kombinerade nomenklaturen, KN-nummer, i detta direktiv, skall avse nummer i kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan. [3]

[1] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

[2] EGT L 293, 24.10.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

[3] EGT L 279, 23.10.2001, s. 1.

Varje år skall beslut om uppdatering av KN-numren fattas för de produkter som nämns i detta direktiv i enlighet med förfarandet i artikel 27. Beslutet får inte leda till ändringar i de minimiskattesatser som tillämpas enligt detta direktiv eller att energiprodukter och elektricitet läggs till eller tas bort.

Artikel 3

Hänvisningar i direktiv 92/12/EEG till *mineraloljor och punktskatter*, i den mån det gäller mineraloljor, skall anses omfatta alla energiprodukter, elektricitet och nationella indirekta skatter som avses i artiklarna 2 och 4.2 i detta direktiv.

Artikel 4

1. De skattenivåer som medlemsstaterna skall tillämpa på de energiprodukter och den elektricitet som anges i artikel 2 får inte underskrida de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv.

2. I detta direktiv avses med *skattenivå* det samlade belopp som påförts i form av alla indirekta skatter (med undantag av mervärdesskatt) som beräknats direkt eller indirekt på kvantiteten av energiprodukter och elektricitet när de frisläppts för förbrukning.

Artikel 5

Under förutsättning att medlemsstaterna iakttar de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv och att dessa är förenliga med gemenskapslagstiftning får de tillämpa differentierade skattesatser under skattemyndigheternas tillsyn i följande fall:

— När de differentierade skattesatserna är direkt kopplade till produktens kvalitet.

— När de differentierade skattesatserna är baserade på kvantitativa förbrukningsnivåer av elektricitet och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål.

— För följande användningsområden: lokal kollektivtrafik (inklusive taxibilar), avfallshantering, försvaret och den offentliga förvaltningen, personer med funktionshinder och ambulanstransporter.

— Mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter och elektricitet enligt artiklarna 9 och 10.

Artikel 6

Medlemsstaterna har frihet att bevilja skattebefrielse eller skattenedsättning enligt detta direktiv, antingen

a) direkt,

b) genom en differentierad skattesats,

eller

c) genom återbetalning av hela eller delar av skatten.

Artikel 7

1. Från och med den 1 januari 2004 och från och med den 1 januari 2010 skall minimiskattenivåerna för motorbränsle enligt tabell A i bilaga I tillämpas.

Senast den 1 januari 2012 skall rådet genom enhälligt beslut efter samråd med Europaparlamentet och på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen besluta om minimiskattenivåer för dieselbrännolja för ytterligare en period från och med den 1 januari 2013.

2. Medlemsstaterna får differentiera mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av dieselbrännolja som drivmedel, under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iakttas och att skattesatsen för dieselbrännolja för yrkesmässig användning som används som drivmedel inte är lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, utan hinder av de eventuella undantag beträffande denna användning som fastställs i detta direktiv.

3. Med *dieselbrännolja för yrkesmässig användning som används som drivmedel* avses dieselbrännolja som används som drivmedel för följande ändamål:

a) Godstransport som för annans eller egen räkning utförs av motorfordon eller fordonskombinationer som är avsedda uteslutande för godstransport på väg och vars totala tillåtna bruttovikt är minst 7,5 ton.

b) Passagerartransport, regelbunden eller tillfällig, som utförs av motorfordon av kategori M2 eller kategori M3, i enlighet med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon. [1]

4. Trots vad som anges i punkt 2 får medlemsstater som inför ett system med vägavgifter för användare av motorfordon eller fordonskombinationer avsedda uteslutande för vägtransport av varor tillämpa en skattenedsättning på dieselbrännolja som används av sådana fordon, och denna skattesats får vara lägre än den gällande nationella skattenivån den 1 januari 2003, förutsatt att det totala skattetrycket i stort förblir på samma nivå och under förutsättning att gemenskapens miniminivåer iakttas och att den nationella skattenivå som gäller den 1 januari 2003 för dieselbrännolja som används som drivmedel är åtminstone dubbelt så hög som den minimiskattenivå som tillämpas den 1 januari 2004.

Artikel 8

1. Från och med den 1 januari 2004 och utan hinder av artikel 7 skall minimiskattenivåerna för sådana produkter som används som motorbränsle för ändamål som anges i punkt 2 fastställas i enlighet med tabell B i bilaga I.

[1] EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

2. Denna artikel skall gälla för följande industriella och kommersiella ändamål:

a) Jordbruk, trädgårdsodling och fiskodling samt skogsbruk.

b) Stationära motorer.

c) Anläggningar och maskinell utrustning som används vid byggnadsverksamhet, väg- och vattenbyggnad samt offentliga arbeten.

d) Fordon som är avsedda för annan användning än på allmän väg eller inte har tillstånd att i huvudsak framföras på allmän väg.

Artikel 9

1. Från och med den 1 januari 2004 skall minimiskattenivåerna för bränslen för uppvärmning fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.

2. Medlemsstater som den 1 januari 2003 har tillstånd att tillämpa en övervakningsavgift på eldningsolja får fortsätta att tillämpa en nedsatt skattesats för denna produkt om 10 euro per 1 000 liter. Tillståndet skall återkallas den 1 januari 2007 om rådet, på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen, enhälligt beslutar detta, sedan de noterat att nivån på den nedsatta skattesatsen är alltför låg för att problem med handelsstörningar mellan medlemsstaterna skall kunna undvikas.

Artikel 10

1. Från och med den 1 januari 2004 skall minimiskattenivåerna för elektricitet fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.

2. Medlemsstaterna kommer att ha möjlighet att fastställa vilken skattebas som skall tillämpas över de minimiskattenivåer som anges i punkt 1, under förutsättning att de iakttar bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG.

Artikel 11

1. I detta direktiv avses med *yrkesmässig användning* den förbrukning varje företagsenhet har, fastställd i enlighet med punkt 2, som självständigt och oberoende av plats tillhandahåller varor och tjänster oavsett vilket syfte eller resultat den ekonomiska verksamheten skall ha.

Ekonomisk verksamhet omfattar all verksamhet som bedrivs av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift, jordbruksverksamhet och verksamhet inom fria yrken.

Statliga, regionala och lokala myndigheter och andra offentligrättsliga organ skall inte betraktas som yrkesmässig verksamhet när det gäller verksamhet eller transaktioner som de utför i egenskap av offentliga myndigheter. När de utför sådan verksamhet och sådana transaktioner skall de dock anses bedriva yrkesmässig verksamhet när det gäller denna verksamhet och dessa transaktioner om behandling som icke-yrkesmässig verksamhet skulle leda till en väsentlig snedvridning av konkurrensen.

2. Enligt detta direktiv kan företagsenheten inte vara mindre än en del av ett företag eller en juridisk person som till sin organisation utgör ett oberoende företag, det vill säga en enhet som kan driva verksamhet med egna medel.

3. Vid blandad förbrukning skall varje förbrukningsform beskattas proportionerligt, men om antingen den yrkesmässiga eller den icke-yrkesmässiga förbrukningen är obetydlig får den betraktas som obefintlig.

4. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna får uttrycka sina nationella skattenivåer i andra enheter än de som anges i artiklarna 7–10 under förutsättning att motsvarande skattenivåer, efter omvandling till dessa enheter, inte är lägre än de miniminivåer som anges i detta direktiv.

2. För energiprodukter som anges i artiklarna 7, 8 och 9, där skattenivåerna beräknas på grundval av volym, skall volymen mätas vid en temperatur på 15°C.

Artikel 13

1. För medlemsstater som inte har antagit euron skall växelkursen för euron i nationella valutor vid beräkning av skattenivåerna fastställas en gång per år. De kurser som skall användas skall vara de som gäller den första arbetsdagen i oktober och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och skall gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

2. Medlemsstaterna får bibehålla de skattebelopp som gäller vid tiden för den årliga justering som föreskrivs i punkt 1, om den omräknade skattenivån i euro skulle innebära en skattehöjning uttryckt i nationell valuta med mindre än 5 % eller 5 euro, beroende på vilket som är lägst.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall, utöver vad som följer av de allmänna bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG om skattebefrielser för användning av skattepliktiga produkter och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, bevilja skattebefrielse för följande användningsområden, på villkor som medlemsstaterna skall fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och lättfattlig tillämpning av sådana skattebefrielser och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk:

a) Energiprodukter och elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion. Medlemsstaterna får dock av miljöpolitiska skäl beskatta dessa produkter utan att iaktta bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv. I så fall skall beskattning av dessa produkter inte beaktas vid iakttagande av de minimiskattenivåer för elektricitet som fastställs i artikel 10.

b) Energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle för annan luftfart än privat nöjesflyg.

I detta direktiv avses med *privat nöjesflyg* användning av ett flygplan av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till flygplanet antingen via förhyrning eller på annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för denna skattebefrielse till att enbart gälla leveranser av flygfotogen (KN-nummer 2710 19 21).

c) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart inom gemenskapens farvatten (inklusive fiske), annat än i privata nöjesfartyg, och elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

I detta direktiv avses med *privat nöjesfartyg* varje fartyg som används av dess ägare eller av den fysiska eller juridiska person som har nyttjanderätt till fartyget antingen via förhyrning eller på något annat sätt, för andra än kommersiella ändamål och särskilt andra ändamål än transport av passagerare eller varor eller för tillhandahållande av tjänster mot ersättning eller för offentliga myndigheters räkning.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningsområdet för skattebefrielserna enligt punkt 1 b och 1 c till att gälla internationella transporter och transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Om en medlemsstat har ingått ett bilateralt avtal med en annan medlemsstat, får den därutöver göra undantag från den skattebefrielse som föreskrivs i punkterna 1 b och 1 c. I sådana fall får medlemsstaterna tillämpa en skattenivå som ligger under den miniminivå som anges i detta direktiv.

Artikel 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser får medlemsstaterna under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättningar i följande fall:

a) Skattepliktiga produkter som används under tillsyn av skattemyndigheterna inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor.

b) Elektricitet

— från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme,

— från vattenbaserad energi alstrad i vattenkraftverk,

— som framställs från biomassa och ur produkter som framställs från biomassa,

— som framställs från metan från nedlagda kolgruvor,

— som alstras från bränsleceller.

c) Energiprodukter och elektricitet som används för kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk.

d) Elektricitet från kombinerad produktion av värme och elektricitet i kraftvärmeverk, förutsatt att kraftvärmeverken är miljövänliga. Medlemsstaterna får tillämpa nationella definitioner av *miljövänlig* (eller högeffektiv) kraftvärmeproduktion tills rådet på grundval av en rapport och ett förslag från kommissionen enhälligt antar en gemensam definition.

e) Energiprodukter och elektricitet som används för person- och godstrafik på järnväg, med tunnelbana, med spårvagn eller trådbuss.

f) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart på inre vattenvägar (inklusive fiske) annat än i privata nöjesfartyg samt elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

g) Naturgas i medlemsstater med en naturgasandel som understiger 15 % av den slutliga energiförbrukningen år 2000.

Fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning kan medges under en period på högst tio år efter detta direktivs ikraftträdande eller fram till den tidpunkt då den inhemska naturgasandelen uppgår till 25 % av den slutliga energiförbrukningen, beroende på vilket som först inträffar. Så snart som den inhemska naturgasandelen emellertid uppnår 20 % av den slutliga energiförbrukningen, skall den berörda medlemsstaten tillämpa en beskattning med strikt positiva skattesatser som skall öka på årsbasis för att minst uppgå till minimiskattesatserna i slutet av den ovan angivna perioden.

Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på naturgas separat för Nordirland.

h) Elektricitet, naturgas, kol och fasta bränslen som förbrukas av hushåll och/eller organisationer som erkänns som välgörenhetsorganisationer av den berörda medlemsstaten. När det gäller sådana välgörenhetsorganisationer får medlemsstaterna begränsa skattebefrielsen eller skattenedsättningen till användning för icke-yrkesmässig verksamhet. Vid blandad förbrukning skall beskattningen tillämpas i proportion till varje användningstyp. Om en användning är obetydlig får den anses vara obefintlig.

i) Naturgas och gasol som används som drivmedel.

j) Motorbränslen som används för tillverkning, utveckling, testning och underhåll av luftfartyg och fartyg.

k) Motorbränslen som används för muddring av farbara vattenvägar och hamnar.

l) Produkter enligt KN-nummer 2705 som används för uppvärmningsändamål.

2. Medlemsstaterna får dessutom till producenten återbetala hela eller delar av den skatt som konsumenten erlagt för elektricitet som framställts av produkter angivna under punkt 1 b.

3. Medlemsstaterna får tillämpa en skattenivå ner till noll för energiprodukter och elektricitet som används inom jordbruk, trädgårdsskötsel eller fiskodling samt inom skogsbruk.

På grundval av ett förslag från kommissionen skall rådet före den 1 januari 2008 undersöka om möjligheten att tillämpa en skattenivå ner till noll skall avskaffas.

Artikel 16

1. Medlemsstaterna får, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5, under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2, om de består av eller innehåller en eller flera av nedanstående produkter:

— Produkter enligt KN-nummer 1507–1518.

— Produkter enligt KN-nummer 3824 90 55 och 3824 90 80–3824 90 99 för de beståndsdelar som framställts av biomassa.

— Produkter enligt KN-nummer 2207 20 00 och 2905 11 00 som inte är av syntetiskt ursprung.

— Produkter som framställts av biomassa, inklusive produkter enligt KN-nummer 4401 och 4402.

Medlemsstaterna får även tillämpa nedsatt skattesats under tillsyn av skattemyndigheterna för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2 om dessa produkter innehåller vatten (KN-nummer 2201 och 2851 00 10).

Med *biomassa* avses den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

2. Skattebefrielse eller skattenedsättning som härrör från tillämpningen av den nedsatta skattesatsen enligt punkt 1 får inte överstiga det skattebelopp som skulle ha tagits ut på den volym av produkter enligt punkt 1 som ingår i de produkter som är berättigade till en nedsättning.

De skattenivåer som medlemsstaterna tillämpar på produkter som består av eller innehåller produkter enligt punkt 1 får vara lägre än de miniminivåer som anges i artikel 4.

3. Skattebefrielse eller skattenedsättning som tillämpas av medlemsstaterna skall anpassas till råvaruprisutvecklingen för att undvika överkompensation för merkostnaderna för framställning av produkter enligt punkt 1.

4. Till och med den 31 december 2003 får medlemsstaterna tillämpa eller fortsätta att tillämpa skattebefrielse för produkter som uteslutande eller nästan uteslutande består av produkter enligt punkt 1.

5. Skattebefrielse eller skattenedsättning för produkter enligt punkt 1 får beviljas en ekonomisk aktör för mer än ett kalenderår inom ramen för ett flerårigt program genom tillstånd av en administrativ myndighet. Giltighetstiden för en beviljad skattebefrielse eller skattenedsättning får inte överskrida sex år i följd. Giltighetstiden får förlängas.

Inom ramen för ett flerårigt program, för vilket tillstånd har beviljats av en administrativ myndighet före den 31 december 2012, får medlemsstaterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skatt i enlighet med punkt 1 efter den 31 december 2012 och fram till programmets slut. Giltighetstiden får inte förlängas.

6. Om medlemsstaterna enligt rättsligt bindande krav i gemenskapslagstiftningen måste släppa ut en minsta andel av produkterna i punkt 1 på marknaden, skall punkterna 1–5 upphöra att gälla från den dag då kraven blir rättsligt bindande för medlemsstaterna.

7. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2004, och därefter en gång per år, lämna en förteckning över skattenedsättningar eller skattebefrielser som beviljats i enlighet med denna artikel.

8. Kommissionen skall senast den 31 december 2009 till rådet avge rapport om de effekter som beviljade nedsättningar i enlighet med denna artikel haft på skatter, ekonomi, jordbruk, energi, industri och miljö.

Artikel 17

1. Under förutsättning att ett genomsnitt av de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv iakttas för varje företag, får medlemsstaterna tillämpa skattenedsättning för förbrukning av energiprodukter som används för uppvärmning eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c och för elektricitet i följande fall:

a) För energiintensiva företag.

Med *energiintensivt företag* avses en företagsenhet som avses i artikel 11, där antingen energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad uppgår till minst 3,0 % av produktionsvärdet, eller den nationella erlagda energiskatten uppgår till minst 0,5 % av förädlingsvärdet. Inom ramen för denna definition får medlemsstaterna tillämpa mer restriktiva begrepp, inbegripet definitioner av försäljningsvärde, process- och sektorsvisa definitioner.

Med *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* avses den faktiska kostnaden för inköpt energi eller energi som framställts inom företaget. Endast elektricitet, värme och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c skall räknas med. Alla skatter ingår, utom avdragsgill mervärdesskatt.

Med *produktionsvärde* avses omsättning, inklusive subventioner direkt kopplade till produktpriset, plus eller minus förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, minus inköp av varor och tjänster för återförsäljning.

Med *förädlingsvärde* avses den sammanlagda mervärdesskattepliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda mervärdesskattepliktiga inköp inklusive import.

De medlemsstater som för närvarande tillämpar nationella system för energibeskattning, där energiintensiva företag är definierade enligt andra kriterier än energikostnader i förhållande till produktionsvärde och den nationella erlagda energiskatten i förhållande till förädlingsvärdet, skall beviljas en övergångsperiod som längst fram till och med den 1 januari 2007 för anpassning till definitionen i led a första stycket.

b) När det ingåtts avtal med företag eller företagssammanslutningar eller när system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang har genomförts, under förutsättning att de leder till att miljöskyddsmål uppnås eller till att energieffektiviteten förbättras.

2. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till noll på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av energiintensiva företag enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

3. Trots vad som sägs i artikel 4.1 får medlemsstaterna tillämpa skattenivåer ned till 50 % av miniminivåerna i detta direktiv på energiprodukter och elektricitet enligt definitionen i artikel 2, när de används av företagsenheter enligt definitionen i artikel 11, som inte är energiintensiva enligt definitionen i punkt 1 i denna artikel.

4. Företag som åtnjuter de möjligheter som avses i punkterna 2 och 3 skall ingå de avtal, genomföra de system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang som avses i punkt 1 b. Avtalen, systemen för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang måste leda till att miljömål eller ökad energieffektivitet uppnås, i stort sett motsvarande vad som skulle ha uppnåtts om gemenskapens vanliga minimiskattesatser hade iakttagits.

Artikel 18

1. Genom undantag från bestämmelserna i detta direktiv ges medlemsstaterna härmed tillstånd att fortsätta att tillämpa nedsättning av skattenivåerna eller bevilja sådana befrielser som anges i bilaga II.

Detta tillstånd skall upphöra att gälla den 31 december 2006 eller det datum som anges i bilaga II, om inte rådet dessförinnan omprövar frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.

2. Utan hinder av de perioder som anges i punkterna 3–12 och förutsatt att detta inte innebär betydande snedvridning av konkurrensen skall medlemsstater som har svårt att införa de nya minimiskattenivåerna ha rätt till en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007, särskilt för att inte prisstabiliteten skall äventyras.

3. Konungariket Spanien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Spanien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Spanien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den särskilda nedsatta skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Spanien fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

4. Republiken Österrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Österrike också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Österrike tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

5. Konungariket Belgien får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2007 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Belgien också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 287 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Belgien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att det inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

6. Storhertigdömet Luxemburg får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Luxemburg också tillämpa en särskild nedsatt skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Belgien tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks.

7. Republiken Portugal får tillämpa skattenivåer på energiprodukter och elektricitet som förbrukas i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira, som är lägre än de minimiskattenivåer som är fastställda i detta direktiv, för att kompensera högre transportkostnader på grund av att regionerna består av spridda öar.

Republiken Portugal får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Portugal också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 272 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Portugal tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Portugal fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

Republiken Portugal får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse för elektricitet till och med den 1 januari 2010.

8. Republiken Grekland får tillämpa skattenivåer som är 22 euro lägre per 1 000 liter än de minimiskattesatser som är fastställda i detta direktiv för dieselbrännolja som används som drivmedel och för bensin som förbrukas i följande områden: Lesbos, Chios, Samos, Dodekanesos och Kykladerna, och på följande öar i Egeiska havet; Thassos, norra Sporaderna, Samothrake och Skiros.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att omvandla sitt nuvarande system där elbeskattningen grundas på input till ett system med beskattning grundad på output (förbrukning) och för att nå upp till de nya minimiskattenivåerna för bensin.

Republiken Grekland får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2010 för att anpassa sin nationella skattenivå för dieselbrännolja som används som drivmedel till den nya miniminivån på 302 euro per 1 000 liter och fram till och med den 1 januari 2012 för att nå 330 euro. Fram till och med den 31 december 2009 får Grekland också tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 264 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2003 inte sänks. Från och med den 1 januari 2010 och fram till och med den 1 januari 2012 får Grekland tillämpa en differentierad skattesats för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel, under förutsättning att detta inte leder till en beskattning som är lägre än 302 euro per 1 000 liter och att de gällande nationella skattenivåerna den 1 januari 2010 inte sänks. Den differentierade skattesatsen för yrkesmässig användning av dieselbrännolja som används som drivmedel får också tillämpas för taxibilar fram till och med den 1 januari 2012. När det gäller artikel 7.3 a får Grekland fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål.

9. Irland får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på elektricitet fram till och med den 1 januari 2008.

10. Republiken Frankrike får tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning på energiprodukter och elektricitet som används av staten, regionala och lokala myndigheter eller andra offentligrättsliga organ, när det gäller verksamhet eller transaktioner som de bedriver i egenskap av offentliga myndigheter fram till och med den 1 januari 2009.

Republiken Frankrike får tillämpa en övergångsperiod fram till och med den 1 januari 2009 för att anpassa sitt nuvarande system för elbeskattning till bestämmelserna i detta direktiv. Under denna period skall den totala genomsnittliga nivån för den gällande lokala elbeskattningen beaktas för att bedöma huruvida minimiskattesatserna i detta direktiv respekteras.

11. Republiken Italien får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på minst 3,5 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

12. Förbundsrepubliken Tyskland får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

13. Konungariket Nederländerna får fram till och med den 1 januari 2008 tillämpa en total tillåten bruttovikt på högst 12 ton i definitionen av yrkesmässigt ändamål så som anges i artikel 7.3 a.

14. Inom övergångsperioderna skall medlemsstaterna gradvis minska sina respektive avstånd till de nya minimiskattenivåerna. När skillnaden mellan den nationella nivån och miniminivån inte överstiger 3 % av denna miniminivå får den berörda medlemsstaten dock vänta fram till periodens slut med att anpassa sin nationella nivå.

Artikel 19

1. Utöver de bestämmelser som är angivna i föregående artiklar, särskilt artiklarna 5, 15 och 17, får rådet enhälligt, på förslag från kommissionen ge varje medlemsstat tillstånd att av särskilda politiska hänsyn införa ytterligare skattebefrielser eller skattenedsättningar.

En medlemsstat som önskar införa en sådan åtgärd skall informera kommissionen om detta och skall också förse kommissionen med all relevant och nödvändig information.

Kommissionen skall pröva denna begäran, med beaktande av bl.a. den inre marknadens funktion, behovet av att säkerställa en sund konkurrens samt gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljö, energi och transport.

Kommissionen skall, inom tre månader efter att ha tagit emot all relevant och nödvändig information, antingen lägga fram ett förslag om att rådet skall ge tillstånd till en sådan åtgärd, eller också informera rådet om skälen till att den inte har föreslagit beviljandet av någon sådan åtgärd.

2. De tillstånd som anges i punkt 1 skall ges under en period på högst sex år med möjlighet till förlängning i enlighet med det förfarande som är fastställt i punkt 1.

3. Om kommissionen anser att skattebefrielserna eller skattenedsättningarna enligt i punkt 1 inte längre kan godtas, särskilt med avseende på sund konkurrens eller snedvridning av den inre marknadens funktion, eller med avseende på gemenskapens politik när det gäller hälsa, miljöskydd, energi och transport, skall den lägga fram lämpliga förslag för rådet. Rådet skall fatta ett enhälligt beslut om dessa förslag.

Artikel 20

1. Endast följande energiprodukter skall omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning i direktiv 92/12/EEG:

a) Produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

b) Produkter enligt KN-nummer 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50.

c) Produkter enligt KN-nummer 2710 11–2710 19 69. När det emellertid gäller produkter enligt KN-nummer 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 skall bestämmelser om övervakning och flyttning emellertid endast omfatta kommersiella bulktransporter.

d) Produkter enligt KN-nummer 2711 (med undantag för 2711 11, 2711 21 och 2711 29).

e) Produkter enligt KN-nummer 2901 10.

f) Produkter enligt KN-nummer 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44.

g) Produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

h) Produkter enligt KN-nummer 3824 90 99, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

2. Om en medlemsstat finner att andra energiprodukter än de som anges i punkt 1 är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används för uppvärmning eller som motorbränsle eller om de på annat sätt leder till skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk, skall den genast underrätta kommissionen om detta. Denna bestämmelse skall även gälla elektricitet. Kommissionen skall vidarebefordra detta meddelande till övriga medlemsstater inom en månad efter mottagandet. Ett beslut om huruvida produkterna ifråga bör omfattas av bestämmelserna om övervakning och flyttning enligt direktiv 92/12/EEG skall därefter fattas i överensstämmelse med det förfarande som anges i artikel 27.2.

3. Medlemsstaterna får, som följd av bilaterala överenskommelser, underlåta att tillämpa vissa eller alla övervakningsåtgärder som är fastställda i direktiv 92/12/EEG med avseende på vissa eller alla produkter som avses i punkt 1, såvida de inte omfattas av artiklarna 7–9 i detta direktiv. Sådana överenskommelser skall inte påverka de medlemsstater som inte är parter i dessa. Alla sådana bilaterala överenskommelser skall anmälas till kommissionen, som skall informera övriga medlemsstater.

Artikel 21

1. Förutom de allmänna bestämmelser i vilka det fastställs när skattskyldigheten inträder och de betalningsbestämmelser som anges i direktiv 92/12/EEG, skall skatt på energiprodukter också tas ut när någon av de händelser inträffar som enligt artikel 2.3 medför skattskyldighet.

2. I detta direktiv skall ordet "tillverkning" i artiklarna 4 c och 5.1 i direktiv 92/12/EEG anses inbegripa "utvinning" i förekommande fall.

3. Förbrukningen av energiprodukter inom ett anläggningsområde som tillhör en verksamhet som framställer energiprodukter skall inte anses medföra skattskyldighet om förbrukningen utgörs av energiprodukter som framställts inom ett område som tillhör den verksamheten. Medlemsstaterna får även behandla förbrukningen av elektricitet och andra energiprodukter som inte framställts inom ett område som tillhör den verksamheten och förbrukningen av energiprodukter och elektricitet inom ett område som tillhör en verksamhet som framställer bränsle som används för att framställa elektricitet som något som inte skall medföra skattskyldighet. Om förbrukningen inte rör framställningen av energiprodukter och i synnerhet om den rör drift av fordon skall detta anses medföra skattskyldighet.

4. Medlemsstaterna får också föreskriva att skatt på energiprodukter och elektricitet skall erläggas när det har konstaterats att ett villkor för slutlig användning vilket anges i nationella bestämmelser om skattenedsättningar eller skattebefrielse inte är uppfyllt eller inte längre uppfylls.

5. Vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 i direktiv 92/12/EEG skall elektricitet och naturgas vara skattepliktiga och skattskyldigheten skall inträda när distributören eller återförsäljaren levererar dem. Om leveransen äger rum i en medlemsstat där distributören eller återförsäljaren inte är etablerad skall skatten i den medlemsstat där leveransen sker tas ut av ett företag som skall vara registrerat i denna medlemsstat. Skatt skall i samtliga fall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

Trots vad som sägs i första stycket har en medlemsstat rätt att fastställa den tidpunkt när skattskyldigheten inträder i det fall när det inte finns några förbindelser mellan den medlemsstatens gasledningar och andra medlemsstaters.

En enhet som producerar elektricitet för eget bruk anses som distributör. Trots vad som sägs i artikel 14.1 a får medlemsstaterna undanta sådana småproducenter av elektricitet, under förutsättning att de beskattar de energiprodukter som används för framställningen av elektriciteten.

Vid tillämpningen av artiklarna 5 och 6 i direktiv 92/12/EEG skall kol, koks och brunkol vara skattpliktiga och skatteskyldigheten skall inträda vid leveransen för företag, som skall vara registrerade för detta syfte av de berörda myndigheterna. Dessa myndigheter får ge producenten, återförsäljaren, importören eller skatterepresentanten tillstånd att gå in i det registrerade företagets ställe beträffande dess skattemässiga skyldigheter. Skatt skall påföras och uppbäras enligt de förfaranden som har fastställts av varje medlemsstat.

6. Medlemsstaterna behöver inte behandla följande som *framställning av energiprodukter*:

a) Förfaranden genom vilka små kvantiteter av energiprodukter erhålls tillfälligtvis.

b) Förfaranden genom vilka användaren av en energiprodukt gör återanvändning av den möjlig i det egna företaget under förutsättning att den redan erlagda skatten på en sådan produkt inte är mindre än den skatt som skulle utgå om den återanvända energiprodukten åter blev skattepliktig.

c) Ett förfarande som består i att, utanför en produktionsanläggning eller skatteupplag, blanda energiprodukter med andra energiprodukter eller andra material under förutsättning

   i) att skatt på beståndsdelarna har erlagts tidigare och

   ii) att det erlagda beloppet inte är mindre än den skatt som skulle utgå för blandningen.

   Villkoret enligt i skall inte tillämpas om blandningen är skattebefriad på grund av att den är avsedd för ett särskilt användningsområde.

Artikel 22

När skattesatser ändras kan skatten för energiprodukter i lager som redan släppts för förbrukning höjas eller sänkas.

Artikel 23

Medlemsstaterna får återbetala skatt som redan erlagts för förorenade eller oavsiktligt blandade energiprodukter som skickats tillbaka till ett skatteupplag för återvinning.

Artikel 24

1. Energiprodukter som har släppts för förbrukning i en medlemsstat och finns i standardtankar i fordon i yrkestrafik för att användas som bränsle i dessa fordon och i specialbehållare för att under transporten användas för att driva de system som hör till dessa behållare, skall inte beskattas i någon annan medlemsstat.

2. I denna artikel avses med

standardtankar:

— fasta bränsletankar, monterade av tillverkaren i alla motorfordon av samma typ som det berörda fordonet och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränslet, både för att driva fordonet och för att i förekommande fall under transport driva kylsystem och andra system. Som standardtankar betraktas också gastankar som är monterade i motorfordon avsedda för direktanvändning av gas som drivmedel samt behållare monterade i anslutning till andra system, som fordonet kan vara utrustat med.

— fasta tankar, monterade av tillverkaren i anslutning till alla behållare av samma typ som den berörda behållaren och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle avsett att under transport driva kylsystem och andra system, som de särskilda behållare är utrustade med.

Med *specialbehållare* avses alla behållare som är försedda med särskilt utformade anordningar för kylsystem, syresättningssystem, system för termisk isolering eller andra system.

Artikel 25

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de skattenivåer som de tillämpar för de produkter som anges i artikel 2 den 1 januari varje år och efter varje ändring i den nationella lagstiftningen.

2. När de av medlemsstaterna tillämpade skattenivåerna uttrycks i andra måttenheter än de som anges för respektive produkt i artiklarna 7–10, skall medlemsstaterna också anmäla motsvarande skattenivåer efter omvandling till dessa måttenheter.

Artikel 26

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artiklarna 5, 14.2, 15 och 17.

2. Åtgärder som skattebefrielse, skattenedsättning, skattedifferentiering och återbetalning av skatt enligt detta direktiv kan utgöra statligt stöd och skall i så fall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

Upplysningar som lämnats till kommissionen på grundval av detta direktiv befriar inte medlemsstaterna från anmälningsskyldighet i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

3. Skyldigheten att i enlighet med punkt 1 underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt artikel 5 befriar inte medlemsstaterna från eventuell anmälningsskyldighet till följd av direktiv 83/189/EEG.

Artikel 27

1. Kommissionen skall biträdas av kommittén för punktskatter som inrättades genom artikel 24.1 i direktiv 92/12/EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 28

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2004, med undantag av de bestämmelser som fastställs i artiklarna 16 och 18.1, vilka får tillämpas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2003.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 29

Rådet skall på grundval av en rapport och i förekommande fall ett förslag från kommissionen regelbundet granska de skattebefrielser och skattenedsättningar och de minimiskattenivåer som fastställs i detta direktiv och efter samråd med Europaparlamentet enhälligt anta nödvändiga bestämmelser. I kommissionens rapport och vid rådets överväganden skall den inre marknadens funktion, realvärdet av minimiskattenivåerna och fördragets bredare syften beaktas.

Artikel 30

Trots vad som sägs i artikel 28.2 skall direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG upphöra att gälla efter den 31 december 2003.

Artikel 31

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 32

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 oktober 2003.

På rådets vägnar

A. MATTEOLI

Ordförande

BILAGA I

Tabell A – Minimiskattenivåer för motorbränslen

	1 januari 2004	1 januari 2010
Blyhaltig bensin: (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 11 31, 2710 11 51 och 2710 11 59	421	421
Blyfri bensin: (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 och 2710 11 49	359	359
Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	302	330
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	302	330
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	125	125
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	2,6	2,6

Tabell B – Minimiskattenivåer för motorbränslen som används för de ändamål som anges i artikel 8.2

Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	21
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	21
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	41
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	0,3

Tabell C – Minimiskattenivåer för bränslen för uppvärmning och elektricitet

	Yrkesmässig användning	Icke-yrkesmässig användning
Dieselbrännolja (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 41–2710 19 49	21	21
Tjock eldningsolja (euro per 1 000 kg) KN-nummer2710 19 61–2710 19 69	15	15
Fotogen (euro per 1 000 l) KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	0	0
Gasol (euro per 1 000 kg) KN-nummer 2711 12 11–2711 19 00	0	0
Naturgas (euro per gigajoule bruttovärmevärde) KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	0,15	0,3
Kol och koks (euro per gigajoule) KN-nummer 2701, 2702 och 2704	0,15	0,3
Elektricitet (euro per MWh) KN-nummer 2716	0,5	1,0

BILAGA II

Nedsatta skattesatser och befrielse från skatter enligt artikel 18.1

1. BELGIEN

— För gasol, naturgas och metan.

— För fordon som används för lokal kollektivtrafik.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För privata nöjesfartyg.

— För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten och skattesatsen får under inga omständigheter vara lägre än 6,5 euro per ton.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

— För en differentierad punktskattesats på blyfri bensin med låg svavelhalt (50 ppm) och låg halt av aromatiska ämnen (35 %).

— För en differentierad punktskattesats på dieselolja med låg svavelhalt (50 ppm).

2. DANMARK

— För en differentierad punktskattesats från och med den 1 februari 2002 till och med den 31 januari 2008 för tung eldningsolja och eldningsolja som används av energiintensiva företag för att producera värme och varmvatten. Den högsta tillåtna differentieringen av punktskatten uppgår till 0,0095 euro per kilo för tung eldningsolja och till 0,008 euro per liter för eldningsolja. Nedsättningen av punktskatten måste överensstämma med villkoren i detta direktiv, särskilt med minimisatserna.

— För nedsättning av skattesatserna för diesel för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen, under förutsättning att sådana stimulansåtgärder är kopplade till fastställda tekniska egenskaper, däribland specifik vikt, svavelhalt, destillationspunkt och cetantal och -index, och under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bensin som distribueras från bensinstationer utrustade med återvinningssystem för bensinångor och för bensin som distribueras från andra bensinstationer, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.

— För differentierade punktskattesatser för bensin, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och i synnerhet de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För fordon som används för lokal kollektivtrafik.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för dieselbrännolja, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För partiell återbetalning inom handelssektorn, under förutsättning att de berörda skatterna uppfyller gemenskapsrätten och att den erlagda och inte återbetalda skatten under alla omständigheter överensstämmer med de minimiskattesatser och de kontrollavgifter för mineraloljor som föreskrivs i gemenskapsrätten.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För tillämpning av en reducerad punktskatt på högst 0,03 danska kronor per liter bensin som distribueras från bensinstationer som uppfyller strängare normer för utrustning och drift utformade för att minska att metyltertiär-butyleter läcker ut i grundvattnet, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och särskilt minimisatserna för punktskatt.

3. TYSKLAND

— För en differentierad punktskattesats för bränslen med en högsta svavelhalt på 10 ppm, från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2005.

— För användning av avfallskolvätegaser som bränsle för uppvärmning.

— För tillämpning av en differentierad punktskattesats för mineraloljor som används som bränsle inom lokal kollektivtrafik, under förutsättning att den överensstämmer med kraven i direktiv 92/82/EEG.

— För prover av mineraloljor avsedda för analyser, produktionstester eller andra vetenskapliga ändamål.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bränslen som används inom tillverkningsindustrin, under förutsättning att de differentierade skattesatserna uppfyller kraven i detta direktiv.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

4. GREKLAND

— För de nationella väpnade styrkornas användning.

— För befrielse från punktskatter på mineraloljor avsedda att användas som drivmedel i officiella fordon som tillhör presidentens kansli och den nationella poliskåren.

— För fordon som används för lokal kollektivtrafik.

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För gasol och metan som används för industriella ändamål.

5. SPANIEN

— För gasol som används som drivmedel i fordon avsedda för lokal kollektivtrafik.

— För gasol som används som drivmedel i taxibilar.

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

6. FRANKRIKE

— För tillämpning av differentierade skattesatser för diesel som används i motorfordon i yrkesmässig trafik fram till och med den 1 januari 2005, dock lägst 380 euro per 1 000 liter från och med den 1 mars 2003.

— Inom ramen för vissa politiska åtgärder för stöd till avfolkningsområden.

— För förbrukning på Korsika, under förutsättning att de nedsatta skattesatserna alltid överensstämmer med de minimiskattesatser för mineraloljor som föreskrivs i gemenskapsrätten.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för ett nytt bränsle bestående av en emulsion av vatten och frostskyddsmedel med dieselolja stabiliserad med ytaktiva ämnen, under förutsättning att de differentierade skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för blyfri premiumbensin med en kaliumbaserad tillsats avsedd att motverka ventilslitage (eller annan tillsats med motsvarande effekt).

— För motorbränsle som används i taxibilar, inom ramen för en årlig kvot.

— För befrielse från punktskatter på gas som används som drivmedel i kollektivtrafik, inom ramen för en årlig kvot.

— För befrielse från punktskatter för gas som används som drivmedel i gasdrivna sophämtningsfordon.

— För nedsättning av skattesatsen för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och punktskattesatsen för tung eldningsolja skall motsvara den minimiskattesats för tung eldningsolja som föreskrivs i gemenskapsrätten.

— För befrielse från punktskatter på tung eldningsolja som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid i Gardanneområdet.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För bensin som distribueras till privata nöjesfartyg i Korsikas hamnar.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

— För fordon som används i lokal kollektivtrafik till och med den 31 december 2005.

— För beviljande av tillstånd att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av bensin och derivat av etylalkohol vars alkoholbeståndsdel framställts av jordbruksprodukter samt att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av dieselolja och metylestrar av vegetabiliska oljor som används som motorbränsle. För att blandningar som innehåller metylestrar av vegetabiliska oljor och derivat av etylalkohol och som används som motorbränsle enligt detta direktiv skall kunna omfattas av nedsatta punktskatter skall de franska myndigheterna senast den 31 december 2003 utfärda ett tillstånd till de enheter som tillverkar biobränslena i fråga. Dessa tillstånd skall ha en giltighetstid på högst sex år räknat från den dag då de utfärdas. Den nedsättning som beviljas genom tillståndet får tillämpas efter den 31 december 2003 fram till dess att tillståndets giltighetstid upphör. Nedsättningarna av punktskatterna får inte överstiga 35,06 euro per hektoliter eller 396,64 euro per ton för metylestrar av vegetabiliska oljor och 50,23 euro per hektoliter eller 297,35 euro per ton för derivat av etylalkohol, vilka används i de blandningar som avses. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriserna så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen. Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 november 1997. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2003.

— För beviljande av tillstånd att tillämpa en differentierad punktskattesats för blandningar av eldningsolja och metylestrar av vegetabiliska oljor. För att blandningar som innehåller metylestrar av vegetabiliska oljor och som används som motorbränsle enligt det här direktivet skall kunna omfattas av nedsatta punktskatter skall de franska myndigheterna senast den 31 december 2003 utfärda de nödvändiga tillstånden till de enheter som tillverkar biobränslena i fråga. Dessa tillstånd skall ha en giltighetstid på högst sex år räknat från den dag då de utfärdas. Den nedsättning som beviljas genom tillståndet får tillämpas efter den 31 december 2003 fram till dess att tillståndets giltighetstid upphör. Den får inte förlängas. Nedsättningarna av punktskatterna får inte överstiga 35,06 euro per hektoliter eller 396,64 euro per ton för de metylestrar av vegetabiliska oljor som avses. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriserna så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen. Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 november 1997. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2003.

7. IRLAND

— För gasol, naturgas och metan som används som drivmedel i motorfordon.

— För motorfordon som används av funktionshindrade.

— För fordon som används i lokal kollektivtrafik.

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För en differentierad punktskattesats på dieselolja med låg svavelhalt.

— För framställning av aluminiumoxid i Shannonområdet.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För privata nöjesfartyg.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

8. ITALIEN

— För differentierade punktskattesatser för blandningar som används som motorbränsle och som innehåller 5 % eller 25 % biodiesel, fram till den 30 juni 2004. Nedsättningarna av punktskatten får inte överstiga beloppet på den punktskatt som skulle ha tagits ut på den volym biobränslen som ingår i de produkter som kan omfattas av ovan nämnda nedsättning. Nedsättningarna av punktskatterna skall anpassas till utvecklingen av råvarupriset så att de inte leder till en överkompensation av merkostnaderna för framställning av biobränslen.

— För nedsättning av punktskattesatsen för sådant bränsle som används av vägtransportföretag, fram till och med den 1 januari 2005, dock lägst 370 euro per 1 000 liter från och med den 1 januari 2004.

— För avfallskolvätegaser som används som bränsle.

— För nedsättning av punktskattesatserna för emulsioner av vatten och dieselbrännolja samt av vatten och tjock eldningsolja från och med den 1 oktober 2000 till och med den 31 december 2005, under förutsättning att den nedsatta punktskattesatsen överensstämmer med villkoren i detta direktiv, särskilt minimisatsen för punktskatt.

— För metan som används som drivmedel i motorfordon.

— För de nationella väpnade styrkorna.

— För ambulanser.

— För fordon som används i lokal kollektivtrafik.

— För motorbränsle som används i taxibilar.

— För nedsättning i särskilt eftersatta geografiska områden av punktskattesatserna för eldningsolja och gasol som används för uppvärmning och distribueras genom lokala nät, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.

— För förbrukning i områdena Valle d'Aosta och Gorizia.

— För nedsättning av punktskattesatserna för bensin som förbrukas i området Friuli-Venezia Giulia, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.

— För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som förbrukas i områdena Udine och Trieste, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.

— För befrielse från punktskatter på mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid på Sardinien.

— För nedsättning av punktskattesatserna på eldningsolja avsedd för produktion av ånga, och på dieselolja som används i ugnar för torkning och aktivering av molekylära filter i regionen Kalabrien, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

9. LUXEMBURG

— För gasol, naturgas och metan.

— För fordon som används för lokal kollektivtrafik.

— För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Nedsättningen skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och skattesatsen får under inga omständigheter vara lägre än 6,5 euro per ton.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

10. NEDERLÄNDERNA

— För gasol, naturgas och metan.

— För prover av mineraloljor avsedda för analyser, produktionstester eller andra vetenskapliga ändamål.

— För de nationella väpnade styrkornas användning.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för gasol som används som drivmedel inom kollektivtrafiken.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för gasol som används som drivmedel i fordon som används för sophämtning, avloppsrensning och gaturenhållning.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för diesel med låg svavelhalt (50 ppm) t.o.m. den 31 december 2004.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för bensin med låg svavelhalt (50 ppm) t.o.m. den 31 december 2004.

11. ÖSTERRIKE

— För naturgas och metan.

— För gasol som används som drivmedel i fordon avsedda för lokal kollektivtrafik.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

12. PORTUGAL

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För befrielse från punktskatt på gasol, naturgas och metan som används som drivmedel inom lokal kollektivtrafik.

— För nedsättning av punktskattesatserna för eldningsolja som förbrukas i det autonoma området Madeira. Nedsättningen får inte vara större än de extra kostnaderna för transport av eldningsoljan till detta område.

— För nedsättning av punktskattesatserna för tung eldningsolja för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen. Denna nedsättning skall vara specifikt knuten till svavelhalten, och punktskattesatsen för tung eldningsolja skall motsvara den minimiskattesats för tung eldningsolja som föreskrivs i gemenskapsrätten.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

13. FINLAND

— För naturgas som används som bränsle.

— För befrielse från punktskatt på metan och gasol, oavsett användningsområde.

— För nedsättning av punktskattesatserna för dieselolja och dieselbrännolja, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och särskilt de minimiskattesatser som anges i artiklarna 7–9.

— För nedsättning av punktskattesatserna för reformulerad blyfri eller blyhaltig bensin, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För privata nöjesfartyg.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.

14. SVERIGE

— För nedsättning av skattesatserna för diesel enligt olika miljökategorier.

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt minimisatserna för punktskatt.

— För tillämpning av en differentierad energiskattesats för alkylatbensin för tvåtaktsmotorer fram till och med den 30 juni 2008, under förutsättning att den totala tillämpliga skattesatsen överensstämmer med kraven i detta direktiv.

— För befrielse från punktskatt på biologiskt framställd metan och andra avfallsgaser.

— För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som används för industriella ändamål under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv.

— För nedsättning av punktskattesatserna för mineraloljor som används för industriella ändamål, genom att både tillämpa en skattesats som är lägre än standardskattesatsen och en nedsatt skattesats för energiintensiva företag, under förutsättning att skattesatserna överensstämmer med kraven i detta direktiv och inte medför snedvridning av konkurrensen.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

15. FÖRENADE KUNGARIKET

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser för motorbränsle som innehåller biodiesel och biodiesel som används som rent motorbränsle, fram till och med den 31 mars 2007. Gemenskapens minimisatser måste beaktas och det får inte ske någon överkompensering för de extrakostnader som uppstår vid framställningen av biobränslen.

— För gasol, naturgas och metan som används som motorbränsle.

— För nedsättning av punktskattesatserna för diesel för att främja användningen av mer miljövänliga bränslen.

— För tillämpning av differentierade skattesatser för blyfri bensin enligt olika miljökategorier, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt de minimiskattesatser som anges i artikel 7 i detta.

— För fordon som används i lokal kollektivtrafik.

— För tillämpning av differentierade punktskattesatser på en emulsion av vatten och dieselolja, under förutsättning att de differentierade satserna överensstämmer med kraven i detta direktiv, särskilt med avseende på minimisatserna för punktskatt.

— För annan luftfart än den som avses i artikel 14.1 b i detta direktiv.

— För privata nöjesfartyg.

— För spilloljor som återanvänds som bränsle, antingen direkt efter återvinning eller efter en återvinningsprocess för spilloljor, varvid återanvändningen är skattepliktig.